

Xerrara – col·loqui
Per a famílies amb infants de 0 a 3 anys

**S'han de posar límits?
Com reaccionar davant les rabietes?**

***"Ningú pot estar segur de comprendre
que està pensant o sentint un nadriçó"***

***L'infant necessita d'un adult per aconseguir obtenir resposta
a les seves necessitats vitals i emocionals***

Figura de l'adult de referència afectiva

L'INFANT BUSCA:

1. Independència i autonomia personal cada cop major,

- ? resistint-se al poder que tenen sobre ell els adults
- ? reaccionant negativament a la coacció
- ? desitjant fer el propi camí
- ? volent anar al seu ritme
- ? defensant les pròpies raons

2. Major protecció i recolzament del seu adult de referència

- ? Te por d'estar separat d'ell/a
- ? S'amaga dels estranys
- ? Sent ressentiment de qui treu temps i atenció del seu adult de referència

Sembla que la majoria d'infants pensen:
***"L'adult de referència ideal és qui te
tot el temps del dia i la nit per estar amb mi"***

Com la situació que li agradaria a l'infant és impossible, es produeix:

FRUSTACIÓ DEL DESIG

☞ SENTIMENT NEGATIU (1 o 2)

☞ DESCONTROL EMOCIONAL

1. L'exigència del desig d'independència:

fer el que creu ☞ *IRA/CÒLERA i ODI*

- El fa sentir enfadat
- + ansietat
- Descontrol

AUTORITAT

2. L'exigència del desig de dependència:

estar sempre protegit ☞ *ANSIETAT i POR*

- El fa sentir enfadat
- + ansietat
- Descontrol

ESTIMA

Quin és l'equilibri exacte que manté a l'infant sense por i frustració?...

- ? Difereix de cada infant en tots els estadis de desenvolupament
- ? Pot variar de dia a dia o d'hora a hora

La percepció i la resolució d'aquest equilibri (comprensió)

és el que fa una atenció de qualitat a l'infant

CAL CONÈIXER LES CARACTERÍSTIQUES DE L'INFANT PARTICULAR

Però entendre:

- ? que poden variar
- ? que participen molts factors a l'hora
- ? que els infants coneixen amb els sentits i el sentiment
- ? que no només passa allò que pensem

ELS INFANTS PASSEN MOMENTS D'ÀNSIA PER MOLT SEGURA, AMANT I SENSIBLE QUE SIGUI LA SEVA CRIANÇA

CRIANÇA I EDUCACIÓ ÉS INSEPARABLE:

Mentre donem resposta a les necessitats estem ensenyant-li com ell ho ha de fer

Cada cop que l'infant te una contrarietat és sent emocionalment malament i això li provoca ànsia.

L'ansietat tendeix a mostrar-se en els comportaments de resposta a les seves necessitats fisiològiques AFECTANT:

- ? *Son, Gana, Control d'esfínters, Atenció (joc, escoltar conte,...)*

VULNERABILITAT A LA POR

L'infant presenta por davant d'allò que no coneix
Cal considerar-ho i actuar comprensivament

Una por mal encaminada pot provocar una FÒBIA
S'associa una imaginació a una por
☞ **el que fa por ja no és l'objecte de por sinó la imaginació**

Estudis han demostrat que

21 mesos ☞ 30 % d'infants tenen pors
3 anys ☞ 70 %

Exemple de pors:

Principals ☞ gossos, foscor i fantasmes associats.

També ☞ serps, sorolls alarmants

El que no ajuda a vèncer la por, és la por
El que no redueix el nivell d'ansietat, és posar-lo més ansiós

VULNERABILITAT A LA FRUSTRACIÓ

La principal frustració per a l'infant és quan sent que se l'impedeix desenvolupar la seva autonomia. *Es a dir que no pot respondre a la seva necessitat d'afirmació*

Arriba un punt que ja **no accepta impassible el control total**
ORINAL, MENJAR, VESTIR, ANAR A DORMIR, ETC.

ES MANIFESTA:

☞ **ENRABIADA, RABIOLA, REBEQUERIA, MARRANERIA** (diferents maneres de dir-ho)

Control adult ☞ ☞ Socialització (acceptar normes socials de convivència)

L'adult de referència necessita: tacte, paciència, teatreilització

A sovint els objectes frustrants són educatius:

Frustració positiva ☞ la curiositat, el repte, ...

Frustració negativa ☞ no ser capaç, sentir-se inferior, ...

És difícil trobar sempre l'equilibri entre la quantitat de frustració que és raonable (*fins i tot necessària des del punt de vista evolutiu*) i la que és excessiva:

? L'infant està subjecta a graus de ira que per a l'adult són incomprensibles.

? Hi ha més infants que pateixen rebequeries que fòbies.

? Les rebequeries són més freqüents en infants actius, enèrgics i decidits. Tenen molt clar el que volen fer i tenen molt per fer

En diferents estudis hi ha coincidència en que:

Als 12 m. ☞ el 14 % manifesten rebequeries

Als 21 m. ☞ del 45 al 60 %

Als 3 a. ☞ el 70 %

Parlar de *PERDRE EL CONTROL*

☞ No és gaire apropiat ☞ Pot semblar despectiu

Manifestacions de la **REBEQUERIA**:

- **CÓLERA FURIOSA** = Crits amb activitat física violenta.
 - Corre d'un costat a l'altre, tirant coses i donant cops a mobles i parets
 - Tirar-se per terra, rodar i donar cops de peus
 - Lluitar frenèticament per desfer-se d'un lligam, sense pensar en la seva seguretat
- **REBEQUERIA RESPIRATÒRIA** = Espasmes respiratoris

COM ACTUAR?...

Convé **evitar** que al recuperar-se l'infant de l'enrabiada, ell descobreixi que **així sí que te poder**:
fent mal o fent-se mal.

Pot ser bo **aguantar l'infant a terra**,

segur entre els braços:

- Així quan es recuperi es trobarà a prop del seu adult.
- Descobreix que després de la tronada les coses han quedat com estaven.
- A poc a poc es relaxa.
- Els crits es tornen en plorera, donat que s'asusta de si mateix.

Procurar ser **coherent** i no acabant cedint després de consolar-lo (s'ha de tractar no reforçar la rebequeria)

Però **habitualment l'infant no troba les coses com estaven**:

- ☞ La còlera provoca còlera. Els crits provoquen crits
- ☞ El 50 % d'adults castiguen a l'infant

Moltes famílies viuen la rebequeria com socialment alarmant i torbador.

Arriben a fer fòbies:

por a entrar a llocs amb infants per evitar l'escàndol

TENIR EN COMPTE:

- o Les rebequeries **ajuden a madurar l'infant** si els adults mantenim amb amor els límits (*ma de ferro amb la intolerància però, alhora, quant de seda amb l'infant*)
- o Quan l'infant pugui parlar lliurement sobre el que està pensant, imaginant o respecte el que te davant, podrà **acceptar paraules de seguretat en lloc de la contínua proximitat física** de l'adult.
- o Quan pugui **entendre una mica més com funciona el mon**, diferenciarà una mica més entre fantasia i realitat, **podrà entendre la irracionalitat de les seves pors i la lògica de les restriccions** que se li imposen

RESUM DE LES INTERVENCIONS DELS GRUPS

- ✍ Trobar l'equilibri entre ser "massa tou" o "massa dur". El ser dur, molts cops va acompanyat per un sentiment de culpa per part dels pares.
- ✍ Trobar els límits necessaris i adaptats a cada edat.
- ✍ Reflexionar sobre quin és el nostre estat d'ànim a l'hora de posar límits, ja que ens pot influenciar.
- ✍ Ser coherent amb el llenguatge verbal i corporal.
- ✍ Ser coherent a l'hora de posar els límits. És necessari posar-nos d'acord amb la nostra parella i amb els adults que poden tenir relació amb els nostres fills-es (avis...etc.)
- ✍ Les crisis de relació amb l'infant ajuda a conèixer-se més.
- ✍ Les situacions on costa més posar límits són: Alhora d'anar a dormir, de menjar, de despertar-se pel matí.
- ✍ Les "rabietes" provoca molta angoixa als pares.
- ✍ La "rabieta" provoca desconcert.
- ✍ Fins a on s'ha de deixar fer.
- ✍ Tothom coincideix que quan costa més és quan aquestes situacions passen en públic.
- ✍ No han d'obtenir allò que demanen amb "rabieta".
- ✍ Les rabietes també es provoquen més quan estan cansats.
- ✍ Fan rabietes per atraure l'atenció de la mare o adult.
- ✍ Respecte a la relació amb els germans. Fins quan s'ha d'esperar a actuar quan hi ha conflicte.
- ✍ Marcar límits parlant i arribant a acords. Això dependrà de l'edat de l'infant.
- ✍ Una dificultat : VOLER FER-HO PERFECTES.